

[Leif Hermann]

tror ikke, hr. Arne Melchior benyttede udtrykket »hele løgne« – men det plejer normalt at følge efter, når man siger »halve sandheder«. »Uigennemførligt«, siger hr. Arne Melchior om det. Hvor ved hr. Arne Melchior i grunden det fra? Det har i hvert fald ikke været uigennemførligt hverken i Sverige eller Norge eller i de kommuner, hvor forsøgene er indført.

Alle de indvendinger, der har været rettet mod forslaget, er vi naturligvis villige til at drøfte i udvalget. Socialistisk Folkeparti er overordentlig optaget af at beskytte det enkelte individs fortrolige oplysninger, og det tror jeg også ordførerne og også ministeren er klar over; i hvert fald ved hans forgængere det. Jeg tror også, ministeren vil erindre sig, at Socialistisk Folkeparti faktisk gjorde en temmelig aktiv indsats i forbindelse med spørgsmålet om at sikre, at fortrolige oplysninger forblev fortrolige inden for forvaltningslovens rammer. Hele diskussionen om forvaltningslovens § 28 viser det ganske klart.

Vi ser altså frem til et konstruktivt udvalgsarbejde. Og jeg må konstatere, at der, uanset at justitsministeren givetvis synes, konstruktionen er aparte, er flertal for et princip om at effektivisere offentlighedens og dermed i afgørende grad pressens adgang til at udnytte offentlighedslovens i øvrigt udmærkede system.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Der var en mand, der havde fået et nyt job, og han klagede til en ven over, hvor vanskeligt det var. Hvad laver du da egentlig, spurgte vennen så. Jo, han skulle sortere kartofler på et løbende bånd i store og mellemstore og små. Så sagde hans ven: Jamen det er vel egentlig ikke så forfærdelig belastende? Jo, sagde den første, tænk på alle disse beslutninger.

Jeg kommer denne lille anekdote i hu, fordi netop den anden del af forslaget, stk. 5, fik mig til at sige: Uigennemførligt. Jeg skulle selvfølgelig have sagt, at det burde være uigennemførligt. Selvfølgelig kan det gennemføres, det er da klart.

Når ordføreren for forslagsstillerne gør opmærksom på, at der skal være disse retningslinier, så skal der jo altså også være nogle til at sortere, for livet er jo ikke sådan, at ethvert brev og enhver henvendelse kan kategoriseres nøjagtigt som værende af den og den art. Så mang-

foldige tingene og menneskene er, så vil der hver dag i en stor kommune være hundredvis af beslutninger at tage, om det nu hører ind under den kategori, der skal på postlisten, eller ej. Det viser, hvordan også bag kulisserne bureaukrati- et vil blomstre.

Desuden skal, som ordføreren, hr. Leif Hermann, også gjorde opmærksom på, alle mennesker jo kunne komme der, og det vil sige, at der skal være et kontor, hvor de kan komme, og så skal det altså hentes frem, og hvis de så vil se lidt mere til sagen, skal den også hentes frem.

Jeg siger bare, at det bør være uigennemførligt her i Folketinget, fordi det de facto er uigennemførligt, medmindre man vil ofre overflødige ressourcer på ingenting.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det er i grunden noget ejendommeligt noget, når hr. Arne Melchior først siger, at det er uigennemførligt, og dernæst siger hr. Arne Melchior, at det bør være uigennemførligt.

Det er faktisk en diskussion, der er afsluttet for længst, hr. Arne Melchior, om postlister kan lade sig gøre eller ikke lade sig gøre. Jeg vil henvise til Offentlighedsudvalgets betænkning. Jeg skal henvise til, at man faktisk i Norge har haft postlister siden 1970, og også Sverige har postlister. Det kan altså lade sig gøre at foretage det skøn, eller hvad man nu vil foretage sig de steder, hvor man har postlister, således at man får skabt det her instrument. Det er jo en ejendommeligt diskussion, vi skal tage op.

Jeg vil gerne gøre hr. Arne Melchior opmærksom på, at da justitsministerens første forslag til offentlighedslov forelå, havde man indsat en bestemmelse om, at der kunne indføres forsøg med postlister. Altså princippet om, at der kunne laves postlister, var i og for sig indiskutabelt, og princippet om at lave postlister som en praktisk foranstaltning var gennemførligt.

Så det er altså ikke den diskussion, hr. Arne Melchior, der er interessant her. Diskussionen er den politiske diskussion: Vil man give pressen den adgang, der ligger i postlisterne, til at gøre arbejdet mere effektivt og derved skabe et bedre samarbejde mellem pressen og de offentlige myndigheder og derved være mere åbne over for pressen, for det kommer det jo reelt til at betyde, eller vil man ikke?